

Johannes Blocius

De Vulpe Scholastica. Epictet. I. 1. dissert. c. 3.

Rostochi[i]: Pedanus, 1616

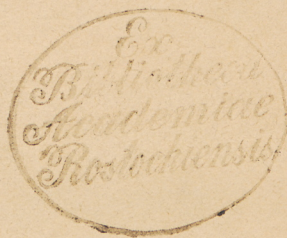
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn728267810>

Druck Freier Zugang

Ad-1028¹⁻⁸

DE
VULPE
SCHOLASTICA.

Epictet. l. 1. dissert. c. 3.

λύκοισ ὅμοιοι γινόμεθα ἀπίστοι καὶ
ἐπιβροτοί, καὶ βλαβεροί. οἱ δὲ λέκοντες
ἄγριοι καὶ θηριώδεις, καὶ ἀνήμεροι.
οἱ πλείους δὲ ἡμῶν ἀλώπεκες.

Rostochi

Operâ Joachimi Pedani Acad. Typ.

ANNO

M. DC. XVI.

VIRO. JUVENI

*Præstantissimo, politioriq; literatura dedi-
tissimo, Dn.*

HIERONYMO
BORCHOLT,

Lunæburgensi Patritio, amico meo
certissimo, carissimo.

*Hæc Saturnalia dona Vulpem papy-
rinam.*

D. D. C.

Joh. Bloc. Soltq.

S.

Idetis quàm petulans ille vulgi sit error, & absente fere Modestriã natus: videris pertinacem in Reip. literariã civis ingratitude quàm impunè evibrent, quàm iniquè de nobis & nostris sentiant, cogitent, & judicen: & pejus quidem quàm de cicceris ac nucis emptoribus: minus quàm de urceo in foribus; idem fortè quod nos ipsi de Scarabæis: aut sin aliquis, parum supra triobolares & baiulos nos collocat. Adeo inundata omnium est invidia, adeo in omnium malevolentiam cecidimus! Ne expectes autem, ut omnia conviciorum nomina, quibus nostri adsparguntur, cum aliorum prolubio & titillatione denumerem. Hoc duntaxat vide & admirare, quid insuper illi de hoc hominum & vitæ statu arbitrentur, qui ex eodem orti sunt: at postquam in elatioris (ut putant) scientiæ sectam nomen dederunt, se supra vulgum sapere videri postulant. Nam quid isti vulgare secum attraxerunt? Parum fortassis, nisi quod nihilo moderatius solertes pueritiæ duces velut è speculâ quâdam aspernentur; illos præ se contemnunt, quotquot cum humanioribus literis adeo se devinxerunt, ut eis immorentur diutiusculè aut etiam immoriantur, qui sint optimè de orbe Christiano merituri. Illi autem Scholasticæ vulpes nominantur, tumen teq; supercilio ex alto despiciuntur: quo merito, nondum auguror; quâ occasione, hoc miror, hoc rimor. Tu mecum evolvelis in utramq; partem. Invidio quidem quàm odiosum animal vulpes est, adeo ut olim etiam infortunatum iter sibi fereventurum putarent, cum fœtam vulpem obviam habuissent.

Alex. ab Alex. l. 5. gen. dier. c. 13. An ita pertaxi hodie sunt homines.

nes, ut prius quam cum viris ex erudito orbe familiares fiant, quidvis aliud rerum agant, omnibus copijs, opibus omnibus experiri, quomodo hos soles è mundo tollant? An, si hodie Equitia his terris concederentur, ut olim Romanis, in quorum solennitate velut illi vulpes stipulis alligatas accensâ flammâ ad cursitandum emittebant, in circo maximo singulis annis. 12. Kal. Majas. *Alex. ab Alex. l. 2. c. 19.* sic hodierni Misomusi eruditionis Mystas & orbis totius per literas rectores omnes & universos in quodam circo, veluti gallinas, conclusos concremare possint, cum immortalium admiratione etiam ipsi talium osorum juba visuri, audituri essemus? Certè de Veteratoriâ vulpium malicia & argutâ nequitia pleni sunt multorum libri. Nec enim aliter cum ipsis comparatum est, quam singularem præferre astutiam, non aliter ac leonibus magnanimis, audaciam. Quare eas fabulis ex multiplici calliditatis experientiâ introduxit Archilochus. *Æsopus* etiam primas contribuit: non secus ac alij *Davo* in Comœdijs. Et quæ sunt subtileis in illâ fraudium collectiones? Præter quam quod aure ad glaciem appositâ conjectat gelu crassitudinem in aquis, quod de Thracensibus vulpibus scribit *Plin. l. 8. nat. hist. c. 23.* cum omnibus avium generibus disensionem habet, præsertim domesticis alitibus infensa eas valdè persequitur insidijs, ad eò ut in universum gallos gallinaceos cum omni eorum cœte nobis invideat. Atq; ut illos decipiat, mortuam se fingit, & exsertâ linguâ accedentes propius pullastros rapit, & devorat. *Sim. Mijol. dier. canicul. c. 7.* Quam ob rem & accuratissimus Ornithologus *Wiss. Aldrovand. l. 14. Ornith. c. 1.* vulpem unâ nocte 40. & amplius pullos simul cum matribus partim abstulisse, partim semicos reliquisse suo cum malo observasse queritur. Vulpem, aiunt, demissâ in aquas caudâ cancos & pisces decipere. *Olaus l. 18. rer. Aquilinar. c. 31.* Vulpem, aiunt, se simulare mortuam dum cornices incautas, & lepores capiat, & in nervum rapiat. Vulpem, aiunt, etiam mortuam falsimonij & imposturarum technis gaudere. Sæpe enim id usu venire vides, ut vulpes pro lepore patinaria vel assa in convivio proponatur alicui, quem cetero-

quia

quin callidum & satis nasutum esse omnes rebantur. Si vero
hanc non tubodoratus sit fallaciam, re postea palam factâ, misera-
rum in ruborem conijciunt, & omnibus copijs communibusq;
sumtibus deridendum propinare solent, quasi cū nominis convi-
cio, die Vossiferer. Atq; hoc etiam est maliciosi hujus anima-
lis nomen, quod decipere & illudere neminem non cupiat. Di-
citur enim ab ἀλώ & πεκίω. De hoc Rex animantium omni-
um Leo etiam querimoniam trudit & testatur. l. 1. Specul. Aulis.
seu Reineke Suchß. c. 26. quem librum Keck. minimè negligendum
censet. l. 1. System. Logic. c. 23. Hinc eam etiam αἰολοβελον, πι-
νυλην, ἀροσλέην, ἀγκυλόμητιν. Oppianus vocat Cyneget. 2. κηκᾶδα
Nicand. in Alexipharm. πολυίδριν. Aristoph. κερδαλέην κὶ πεκί-
λην. Plato l. 2. de Rep. Astutam. Horat. l. 2. serm. fallacem. Claud.
2. Ruffin. Dolosam. Nemes. Cyneget. vers. 52. sagacem, Mantuanus.
Sed quid hæc ad fideles pueritiæ informatores? Certè nondum
nescio. Hoc autem scio, & video, quod callida vulpes
Heresis est, flammam vitium qua spargit in orbem. Prudent. Enchir.

Hoc scio, & video, quod velut olim Thraces è pelle vul-
piscâ cassides gerebant Alex. ab Alex. l. 1. gen. diem. c. 20. & Scythæ
tergore vulpium incedebant, Alex. l. 5. c. 18. imò velut olim Medau-
rensis Philosophus mentem hominis sub asini specie circumfere-
bat, ita hodie quosdam vulpiones vafritiæ & astutiæ suæ dissimu-
latione sub humanâ specie & virili pelle, vulpinam linguam, vul-
pinum animum, vulpinum genium & ingenium tegant, ut ipsos
ex vulpibus natos aut vulpes totos esse arbitraretis. Antiqui
certè sapientiæ magistri vulpium nomine hominem significare
voluerunt πολυῖστορον, dolosum, & insidiatorem, qui astutam
servat sub pectore vulpem, & occultis surtepsisse gaudet fraudi-
bus. Ulysses vetustissimus Vulpes dicitur. Ipse sospitator
noster Jesus Herodem vulpis titulo honestat. Luc. 13. Boeth. l. 4. de
cons. phil. c. 3. Claud. 2. Ruffin. Sophocl. Aiæ. flagellif. imo multo maxi-
ma pars hominum ἀλωπεκίω. Et ubiq; animos reperias sub
vulpe latentes. Quidni igitur pari merito dicas: Vulpes Ecclesia-
sticas, contra quales Propheta multoties detonant: Vulpes Politi-
cas,

res, contra quales philosophi latrant: Omnium deniq; artium
& officinarum vulpes, contra quas Experientia lameatur.?
Soli de Scholâ homines hac ignominiosâ ferè appellatione fla-
gellantur? quo merito? *Ægyptij* qui per notas & figuras sensus
efflexerunt, si memorem aliquem significare vellent, leporem
aut vulpem auritas pinxerunt. *Alex. ab Alex. l. 2. c. 19.* Nunquid
ob id igitur Scholastici homines Vulpes dicuntur, tanquam me-
liorum sint aurium, aut alios auritos facere possint? an quod su-
pra vulgum aliquid audiant & videant? an quod non ad promi-
scuæ multitudinis morem & mores vitæ rationem instituant, sed
interdum vulgari nequitia offensi insolentem plebium inertiam
callidis & doctis consilijs occursando retundere, & in ordinem
cogere laborant? Certè hujus industriæ causâ non minus indi-
gnè verberantur omnes eruditi, de quibus plerisq; in ore est: Do-
ctiores perversiores, die Gelehrten die verkehrten. Vide vulgi ine-
ptias! Ex unius errore aut delicto, universum abominari magi-
sterium! Vulpium tergora esse ventis dicunt impenetrabilia.
Sen. l. 14. ep. 91. Nunquid ob id igitur Scholastici homines vulpes
dicuntur, quod ad istiusmodi falsa dicteria obduruerunt & occal-
luerunt? Sed hæc messes alibi invehenda erit. Vulpes nullibi
libentius quàm in montanis ac saltuosis habitant, non ignaræ,
quod ibi facilius latere possint, difficiliusq; cavernis suis extra-
hantur. *Aldrovand. d. l.* Nunquid ob id Scholastici homines vul-
pes dici debebant, & illi præsertim, qui usq; adeo in pulvere lite-
rario se obsepserunt, ut nec ad forum accedant, nec honores ex-
ambiant, sed in umbraculis suis delicientur & oblectent se? Hoc
fortassis aliqui lineam tetigisse se putarint. Ego tamen non di-
xerim. Nam quod publicis magistris, qui liberales artes ingeniorû
successione excolunt & exercent, hoc rectè tribui possit, nec ego
video, nec tu fortasse mecum. Quos igitur vere & jure Scho-
lasticas vulpes denominabo? Sine: dum isthuc veniam. Hæste-
nus autem verè dices: Dum quidem isti pueritiæ antesignani
Scholastici dicantur, Vulpes tamen satis insulse nominantur.
Refragatur officij dignitas & divinitas. Nolo ego tantorum vi-
rorum cum vulpium mores contendere: contra hoc aliud tem-
pus.

pus, aliam chartam, aliam etiam artem adducturus. Nunc, ut ne hoc indictum relinquam, de Scholastico videamus. Et ab initio quidem Scholastici compellatio satis honesta fuerat, usque dum talium hominum tempus & curæ in Eruditionis & culturæ exercitationem impendebantur: Ita apud Chrysostom. *περι ιερει- legas. πάντων τον βιον εν προσουχαις κη τη τῆ θεῶ λατρεία χο- δάζων.* Et apud Aristot. l. 5. politic. c. 8. *περς εννοια τον τῶν θεῶων περς αυτης ιερεις χολάζων* repetitur de Numâ Pompil. ex Plutarcho. Talem etiam nos *χολάζοντα* ex aliorum instituto in carmine dedimus. Et quæso te quæ res sit honestior, quæ amabilior, si suo fine æstimetur? Veruntamen hoc adeo præposterè alij detorserunt, & tantum ad calumniam non usurpant. Dicitur autem hinc & Scholasticus, & Scholaris, præsertim apud *Vallam contra Raudensem.* Et inde vernaculâ ein Scholâr: nostratibus porro ein Schôler. Cæterum convenit huic rei alia vox, quæ solent isti ab alijs nominari, Calamistij, Kalmuser, *μύεσ καλαμογράφοι*, quasi in Scholarû pergulis & umbrarum antris nihil aliud agât nisi ut calamos rodant. *Albevt. Molnar. Not. ad Hierocl. facer.* Alij hanc plenam honoris esse dictionem asserunt, ab Hebræo Col & Mosar, quod sit homo omnis eruditionis & artium. *Keckerm. l. 1. Syst. Log. c. 1.* quam etiam libentius amplecti eò possis, quò propinquius ex vero fonte derivatur. Insulsißimi stratiotæ & lixæ perditii solent adolescentes inter trivialium operas adhuc detentos nominare. *Maccoien.* Incauti, se magis illos honore afficere, quàm obtrectari. Nescientes n. affiteri coguntur ipsos præceptorum suorum imperatis audientes esse, per quorum etiam informationem alta doctrinæ culmina contingant & publicos istos honores olim assequantur. *ὕπανθεν* enim quid est? Sed hæc etiam de istis. De Scholasticis institueram. Horum autem nomen tædiosum redditum est tempore Iuris Canonici, cum id à Gratiano esset collectum. Orta enim erat duplex hominum secta, pro Papali contra Imperatoriam majestate asserenda; alia Canonistarum; alia Scholasticorum. Hi statim inoportunâ suâ industriâ purioris doctrinæ scintillas futilibus Rationis commentis adaspererunt & exstina-

extinxerunt. Primus istorum gregis fuit Petrus Longobardus, famigeratus ille sententiarum magister; post quem in ejusdem libris omnes laborarunt Scholastici & Monachi Biblijs rejectis & neglectis. Thom. Aquin. & Scotus Ecclesiam quæstionibus ineptis, impijs, inextricabilibus referferunt, & Philosophiam corruperunt: ambitiosissimas universi contentiones pepererunt inter Theologastros, Jureconsultos & Canonistas. Unde ortæ aliæ sectæ Gibellinorum & Welphorum, hoc est, Imperatoriorum & Pontificiorum, quarum quælibet ad eadem & sanguinem usq; se propugnavit. *Philipp. Mel. l. 4. Chron. sub Lothar. Saxen. pag. 851.* In hanc seriem etiam compinguntur Veterum Lectores & Scholastici qui in Canonicatibus degerunt & opibus ad Monasteriorum, aut Juventutis in Collegijs talibus sustentationem collatis, paulatim ad luxum & superbiam Roman. sunt abusi, cumq; Monachis, superstitionem quætuosiores rati, literas una cum docendi labore pro derelicto posuerunt, ignaramq; Veritatis turbam Vulgum suâ lege ferri passi, ipsi interea strenuiter ad Divam Molliciem se contulerunt, tanquam ad sola vitia nati essent. Miserabilis est istorum seculorum & scholasticorum historia, quæ Fribergæ accidit. Cum Scholaris aliquis puellæ amore ardens illâ potiri non posset, pecunia nigromanticum conduxit, ut sibi puellam adduceret, quàm cupiebat. In cellam igitur ab isto ductus est, & sphaeris atq; characteribus in pavimento circumscriptis, ut legeret conjurationes Diaboli. Qui post enormia & informia phantasmata puellæ facie apparuit. Adolescens cupiens illam amplecti amoris causâ furibundus, à Diabolo statim est correptus, parietibusq; cellæ allisus, conquassatusq; in nigromanticum proiectus: qui adeo ob id exanimatus loco se movere non potuit præ mole mortui adolescentis. Itaq; totâ nocte vociferatus, usq; ad solis ortum accurrerent cives clamoribus excitati & semimortuum extraherent. *Dresser. Isagog. hist. part. 5. pag. n. 258.* Hæc erat ista vivendi scholasticorum regula, pro quâ certabant cum Lydis & Lerijs, nullibi religiosiores quàm in Luxuriæ fanis, & Canobiorû suorû claustris. Ridicula autê hoc loco est Monachi cujusdâ cõmendatio à *Phil. Melanch.* indoctum enim, satisq; diu in peregrinis locis versatum, nec tamen ullius externæ linguæ peritû Scholasticû
Abbati

Abbati hunc in modum laudavit : Nusquam melius est
 piscibus quàm in aquà ; furibus in patibulo ; Monachis in
 in Monasterio. Ergò commendo tibi hunc Monachum.
 Satis honorifice ! Numerandi sunt etiam in hanc choream
 isti Scholastici, qui quondam à solertissimis ICTIS non me-
 diocrem ignavia & luxuria verberationem meruerunt.
 Quid verat, ne transcripta apponam ? Non dubitat enim,
 Scholares luxuriosos esse, & naturà suà affectare mulieres.
Bald. in l. desiderium C. depositi. Unde etiam si femina alicujus
 Scholaris domum frequenter, meretricem eam præsumi,
 idem putavit. *l. neg. natales C. unde legitimi* cum non sit verifi-
 mile, quod legat ei Pater noster. Quo pertinet illud à glossâ
 usurpatum in *l. si verò non remunerandi. §. Si tibi. ff. Mandati* A ju-
 vene & cupido credatur reddita Virgo ? Hanc tamen præ-
 sumtionem ajunt valere in Clerico mulierem amplexante.
 Id enim benedictionis causâ fieri gloss. interpretatur in *Canon.*
Absi 11. q. 2. Spectatum admisi, risum teneatis amici ? quod
 hominum genus libidinosus, luxuriosus ? Canon ipse com-
 plexum & confabulationem Clerici in deteriorem partem
 interpretatur. *Can. nec aliqua 27. q. 1.* & in tantum inconti-
 nentia vicio quosdam Clericos laborare fatetur. *C. Clerico-*
vum. Extr. de vit. & honestat. Cleric. ut vix à matre, amita aut so-
 rore ita sibi temperare possint, quin & in illis scelus esse
 perpetratum reperitur. *C. 1. Extr. de cohabitac. cler. & mulier.*
 ut rectè dixerit Angelus : Ab istâ Clericorum benedictione
 libera nos Domine. *Alciat. in C. cum non ab nomine. Extr. de judicis*
num. 25. circ. fin. Henr. Salm. ad l. 1. Pancir. de reb. perdit. pag. 415.
 Inveni autem sunt & alij tunc scholares, in quos Raphael
 Fulgosius invehitur, qui ad Scholas miserint libros cum fa-
 mulis, ipsi autem in lecto jacuerint. in *l. qui sub pretextu C. de*
SS. Eccles. quos etiam Ioh. And. & Odofred. detestati sunt in c. 1.
de summ. Trin. & Guilhelm. Benedict. in c. Raynut. verbo Adjecta im-
pub. num. 39. de Testam. Atq; hos rectius facturos, si parentes
 inanibus impensis non vexarent, *Hosiens. putavit in c. 1. de*
offic. test. primicer. Venio ad ultimam Scholasticorum natio-
 nem

(a)

nem in Oratorum & Rhetorum disciplinis, quos juven-
 tis cymbalum satis ignominiosè compellavit Appion Gram-
 maticus, quod certo furiarum genere inquietati in Scholis
 suis adolescentes stultissimos fecerint, nihilq; sapientio-
 res quam ij bene olent, qui in culina habitant. Quorum
 tirones cum à Scholasticis exercitijs & fictitijs declamatio-
 num causis in forum producti essent, clamorem, silentium,
 risum, cælum ipsum pati non potuerunt. Horum igitur
 collegia, ut ludus impudentia. L. Crasso & Domitio censo-
 ribus explora & claudi iussa sunt *Gell. l. 15. c. 17.* Ipsi verò ho-
 mines habiti sunt abjectissimi & vilissimi mortalium.
Turneb. lib. 2. advers. c. 5. Et fastidita est eorum disciplinae ra-
 tio, cum diversa esset à forensibus causis, omninoq; pro-
 nugarum lerna eliminata est. *Fab. l. 2. c. 10. l. 5. c. 12. Senec.
 l. 9. controu. proœm. Anton. Imp. in vitâ suâ.* Et hæc in nostris
 hominibus vix aliter geri observarunt; *Casell. in prodiasc.
 Melch. Goldast. in Not. ad Hierocl. Georg. Erhard. in Symbol. ad Petron.*
 Sed & hujus rei sermonem compendi-faciendum nunc qui-
 dem est, Vereor enim ut dicas, quando tandem de tribus cap-
 pellis? Postulas igitur ut tibi Scholasticæ vulpis picturam
 præferam? Scholasticæ vulpes sunt, quotquot nomen stu-
 diosorum profitentur, cum tamen nihil miuns de se præsta-
 re possint, propter desperatam studiorum suorum rationem.
 sunt enim qui suum tempus inertia & luxuria transigunt,
 alios interim qui ad veram Virtutem & Eruditionem de in-
 dustriâ grassantur, ceu Vulpes Scholasticas persequuntur &
 conviciantur. Sunt, qui pueriles annos & florem
 ordientis ætatis vagabundis & erroneis discurfationibus
 inutiliter & insipienter prodegerunt. Sunt, qui juvenilem
 industriam tetricissimo domesticæ sapientia pruritu & libi-
 dine corruptum eant, publicas literatorum & eruditorum
 cathedras aspernantes. Adeoq; hi omnes circa verum stu-
 diorum finem jactantur, ut postmodum ipsos sui pudeat,
 alios etiam ipsorum misereat. Et verè, *ἀντιδιδάκτες*
ἀρθρωται ἀβασίνοι καὶ ἀπυροί. deinde καὶ ἄχθος ἀγέρας
ΕΥΔ

evadunt. In alijs quidem & externis disciplinis; & præfer-
 tim in Sartoriâ reperiuntur homines lucifugi, omnium o-
 dijs & persecutionibus expositi; à nostris vocantur *Bôn-*
hasen, ab alijs *Juscher*, ab alijs iterum aliter: videlicet, quia
 artis, quam tractare suscipiunt principia nunquam rectè
 nedum magisteria didicerunt: & tamen peritioribus bolos
 quæstuosè præripere conantur. Dolendum est, similes ve-
 spertiliones in scholasticorum populo reperiri: Et ut ma-
 ximè in trivialibus. Ibi enim frequentius hoc genus se præ-
 dit, qui cum in secretis suis oblanguerunt, & in umbratilibus
 pergulis velut opaco sitû contraxerunt, ad nullum honorem
 & fortunam ipsis adspirare licet, sed inter inertia mancipia
 perpetuo abstrusi, ceu vulpes in cavernis latere coguntur.
 Cæteri cum artem erudiendi non cognoverint (discere enim
 solide noluerunt) veteratoriè apud incautos parentes se in-
 trudunt, proluxè profitentes, se privatis rationibus per com-
 pendia ad omnem artem filiolum esse ducturos: infantibus
 etiam (& quidni quoq; catellis?) ipsum Musarum lac pro-
 pere immulgere vellè, pueros autem fonte Caballino dere-
 pente proluturos, & adultiores in bicipitem Parnassum
 non ducturos esse se sed raptaturos, ubi somnient, repenti-
 niq; Doctores, Consiliarij, Cancellarij, Superintendentes,
 Mundi Soles & Lucas evadant. Scilicet hoc utrisq; æque
 facile est, quam vulpes pyrum comest. O stolidas homi-
 num mentes, ô pectora vana! Cum omni suâ sapientiâ,
 quanti quanti sunt, nil nisi fungi, nil nisi phantastæ sunt,
 imò magis Phantastici quàm mulæ Papparum esse dicuntur.
 Has pestes ex omni optimè constitutâ Republ. averruncari
 scimus, & summè necessarium quidem est, ne isti soli sapien-
 tes, inertes literarum cauponatores intercipient & præri-
 piant commoda frugi adolescentibus, & quibus est melior
 mens, ea quæ ab honestis & cordatis hospitibus percipere
 hi possent. Fuci enim isti ad arbitrium duntaxat liberè va-
 gantes proprias res agunt cum publicarum Scholarum de-
 cremento, innocentisq; pueritiæ prodicione. Pueritiâ

(a. 2)

verò

verò quisquis corruperit, in eadem est noxâ quàm qui vir-
ginem. Ecce pagellarum harum & præscriptionis causam!
Ecce Scholasticæ vulpis exiguam inumbrationem, quam
olim artifex absolutam dabit. Nunc neq; vos amici, stu-
pescendi occasionem, neq; tu Bascane illudendi nactus es,
ob id quod mihi in mentem venerit De Vulpe Scholasticâ
quicquid hoc est informare, posthac depingendum. No-
vum institutum non est; neq; æstimationis aucupium apud
vulgum, aut mei similes. Istam quidem viam non admo-
dum diu alius ex Dijs majorum gentium ivisse dicitur, ego
non vidi. Istud verò si tumultuariâ hac industriâ postulem,
merito à tuâ censione (tantum ne bubulâ) vapulem Vos
autem Humanitatis antistites, vosq; delicatæ juventutis
reges, ne vestræ ignominia hoc natum esse putetis. Quis scit
an non aliquis Musageta me in vestram olim choream sit
ducturus? Ergo ego abominer, quod quotidie exspecto?
Neq; vos meliores Apollinis vernæ, quos ille multifariæ E-
ruditionis armis prudenter instruxit, in conciliare mihi ve-
lini. In vestro enim orbe hastenus alacriter ipse vivo. Ergo
ego propria vinera cæderem? Vos verò umbratici maleq;
feriati Ignaviæ & Inertiz socij commune bonum tur-
bare intempestiva vestra calliditate cavete.
Omnes valete & favete.

¶ ¶

DE

DE
VULPE SCHOLA
STICA.

*Mnia qui secum, cum nil portaret, habebat
Sanguis Teutamida vulgi baud obnoxius
aura,*

*Hunc dixisse ferunt: Qui te nondum bene
nosli,*

Ad speculi faciē bene contemplare, deinde

Si tibi formosus satis apparebis, ad istam

Post age quae formam deceant. Deformis es autem?

Quod non in facie est, morum cultura repenset.

Audin hoc suppar Pubes? tu sacra Minerva

Concio, an hoc audin? Ergo mihi ritē favete

Linguis ac animis, oculosq; intendite vestros,

Quos oculos? animi. Quorsum? in speculum istud. Ubi istud?

Ecce dabo. Quodnam, cuius? Vigilis super arte juventa.

Effigiabo equidem speculum velut arte magistrā,

In quo se moresq; suos collustret, Honoris

In sacra & doctas qui jurat Apollinis artes,

Monstrabo, adq; unguem intendam, quid cogitet, unde

Orsa trahat studij, quas causas, quosq; laborum

Eventus sibi praestituat. Sed simplice filo,

Carmine molli, ac auspice Musā, ac praestite Jovā

Ostendam. Modo vos lubeat vidisse sodales.

Quid vetat? & volupe est, & frugi est, talia nosse.

Vos mecū in speculo hoc modo contemplemini. At et quis

Sat sibi formosus, simul ut prospexerit, ipse

B

Esse

Studioſus
confideratur duplici-
ter 1. Ex
ANIM O
1. quia eſt
ſecum
1. Δεηλα-
τος, Preca-
tur arden-
ter.

Esſe putarit, is hunc vultum morumq; ſuorum
Afferat ornatum, & præclaris augeat orſis.
Qui nondum ſibi ſat lotus ſpectabitur illic,
Hic agat, hic quod agit PHILOMUSUS in arte ſodalis.
Vos verò vobis PHILOMUSUM ſingite talem.
O ſocij tali nobis ſermone loquentem:

Me verò primùm manus almâ ante omnia Jovæ,
Cujus ſacra paro ſancto percuſus amore,
Accipiat; cui vota lito & per ſidera vibro
Affectu ſacro, qualem mihi ſpiritus æſtro
Ignovit dio, cum thyſo impellit ad imam
Hunc animi thalamum mihi, & intima viscera motat.

Huic procumbere hami proſtratum & tendere dextram
Non gravor ingreſſu rerum, hoc exordia ſumo
Aſpice, & hoc ſine nil quicquam mens inchoat altum.

Sicubi progrediar, factò quocunq; laboro,
Huic ſemper palmas ad cælum utraq; levaffo
Concipioq; preces: DEUS ó ſupreme, laboris
Perge modos mecum, nec te mihi ſubtrahe. Sic &
Interdiſtinguo, ſi quid perumpere cogor,
Non precis abs operâ. Et ſic tandem ſine ſub ipſo,
Cum metam officio poſitam tempusq; diurno
Tango, non prius abſiſto, quin voce bearim
Gratidicâ Dominum, cui ſunt mea munia cura.

Nam quidni? Quodcunq; bonum eſt, abs atq; ſolutum
Omnibus in numeris donum, illud devenit inde
Tantum, ubi Luminum habet Pater. Hic nullisq; negavit
Quicquid tandem uſu venit. Tantummodo ſanctè
Seria, & enixè fuerint poſcenda precati.

Addo quod & clavis cæli eſt, oratio juſti,
Temporis atq; uno momento vota penetrant
Æthera, & emigrat miſeratio ab æthere Jovæ.

Impi.

Impius est autem & ratione relictus ab omni,
 Quisquis ab eventu virtutem emergere quodam
 Fortuito putat, & mentem ulli fingere porro
 Doctrinis subigi clarâq; ex arte poliri
 Non opus esse DEi credit; sed & ista minora
 Rebus in humanis, nec in arte locanda bonorum
 Aequali, cum virtute Excellentia & Artis,
 Sola accepta DEi vult dono atq; una referri.
 Scinditur hic valde studia in contraria mecum,
 Et distant longo nostra hic certamina cursu.
 Nam mihi nil prius est, & nil antiquius, & nil
 Charius, istius quam conscia numina vita
 Et morum & rerum per candida vota precari
 Et ne desiat tam magni occasio facti,
 Lator ubi lux illa redit qua ducere soldam
 In delubra juvat mentem, atq; affigere templis
 Signa pedum; hic linguis faveo, & mea nectere votis
 Vota libens publicis nunquam subterfugio. Aut si
 Fiat forte, mihi mea vita videtur acerba.
 Sed tamen id quod neglectum est, sarcire laboro
 Assiduus, precibusq; meis in congrege sancto
 Vimq; dolumq; DEo timido molimine tendo.
 Invadens confidenter, validisq; ligatum
 Intrepidè stringo vinclis, Clementia sed qua
 Fabricat, ipsiusq; animum atq; immobile Verum.
 Deinde, Themistoclem velut alta trophea Neoclis
 Progeniem evexere, Datis qua victor & ultor
 Arfacida egregius claram ad Marathona locavit;
 Sic me, cum video studia & certamen alias
 Artè super comitis, Doctrina exempla laceffunt
 Incusso penitus ardore in mentibus; illic
 Firma rudimenta, & solidos haud segniter orsus

B 2

Collo-

2. Εκκλη-
 σιακός.
 In Ecclesiâ
 frequenter.

3. Ζηλω-
 κός.
 Æmulatur
 diligenter.

4. Ma In-
maludis.
studet pru-
denter.

Colloco, & educo, nec penitet arte parasse
Nomen ab ingenuâ, & laudem cum fruge referre.
Tunc exercitijs acuo mea pectora, & usu
Totus ad ardeo in hoc, & totus versor in illis.
Literulas ego semper amo, hæc in mente revinctæ:
Hærent usq; meâ; de his, si quid cogito, solùm
Cogito: cumq; quies noctu surrepic ocellis,
Et lassas operis ex luce recolligo vires,
Mane recurrenti ut præstem mage rebus agendis,
Interea ante oculos versantur imagine multâ
Literula, & sensu cognosco: semi recepto
Dogmata que studio volvi curâq; diurnâ.
Si sine fruge dies quadam transierit, heu quàm
Pœnitet, in totam ne ductam luce operarum
Lineolam, & factum non cognitionis acervum
Doctrinâq; meâ & fructum irrevocabilis hora.
Sic didici, quod Musicam amor quandog; docere,
Possit & haud fiat, quin hos discantis amores
Frugè beet, quandam spectata scientia, alacri.
Nunc alij indigno dent languida corpora somno,
Pulvinar Satana premat hic, amet ocia Daphnis,
Et plenos Cerceri calathos laticeq; Lyeo
Libet. En! huic omnis dependet vinea vultu,
Confusi turgent oculi, miniaria fiunt
Tempora, & in pingui pulmones ventre tumescunt.
En, neq; pes, neq; mens facit officium amplius illi!
En? qua post caretta latent? Apaturia virgo
Mulcet ibi Venus ambiguum maleuada juvencum.
Proh! quid olent alij? Quid enim, nisi forte quod alter
Peronatus hæc stabularius, atq; luto Sus
Dedita. Porro offas olet alter quatrividuanas,
Imputrescentes veteri de jureq; carnes,

Hei!!

Hi! quibus haec animis bona delicia esse potestint!

Sanè ego si fas est, quæ novi vera, fatebor.

Cuncta mihi sordent, præ te Sapientia, & à me

Nullum numen abest, si sis Sapientia; nam te

Numen habere puto tantam calog^z laceffo.

Te mihi nil præter volupe est, si vivere tecum

Fas & jura sinant, studij mihi tempore nullo

Eronte capillata irrevocanda occasio certè

Decollabit; at arripiam manibusq^z duabus,

Dam vires anniq^z mihi patientur, habebo.

Interea nec ego temerarius erro quibusvis.

Accumbo rebus, nec quæ promiscua turbent

Mentem sæpe mihi, sed quæ sunt digna notatu

Atq^z securura nequicquam incongrua vita:

Hanc vigil æconomus me consuefecit ad artem,

Iste inemit, non quod sibi opus sed sæpe necesse est.

Illud ubi studijs de nostris dixero, sanè

Dixero, quod Verum, si posset, dicere vellet.

Præsertim cum sit longa Ars, sed vita breviclis

Inclusa spacijs, qua tum plerumq^z labascit,

Et fermè nulla est, & fumi spargitur instar,

Solvitur & bulla in morem, sentiscere primum

Cum quid sit sapere & virtutis amare vigores

Capimus, & fructum vite captare putamus.

Quis dubitet? Juvenes hæc Circumspectio felix:

Rarè secernit vulgari face virorum,

Et facit in magnis interdum desipere ausis.

I nunc, barbatos mihi perscrutare magistros,

Quæis cadit in pectus mentum promissus. I nunc

Indaga, quid fiat eis in simplice vitâ,

In quâ ad caniciem, senum & istud vivere triste

Aspexere. Puto, cernes, perdenda fateri,

5. Φιλο-
μαχου
2275.
AmatHone
statem.

Quae didivere viri, quondam in juvenilibus annis.
Atq; queri: Sic cognitum id est, cui non foret usus.
At quid ego facio? Quod pulcher miles in armis,
Hoc ago, & ad vitam quicquid collimat honestam.
Huc mihi nomen habere puto, laudabile nomen:
Huc mihi conduco mediocri merce libellos.
Huc famulum, si quem teneo, moderabor, ut utar.

Nec puditum est unquam consueti nominis, illo,
Gaudeo, & argutos floccifacio undiq; ronchos,
Tonforum & salsas lixarum de grege nugas:
Nec dolor est: Digitis monstrari, & dicier hic est.

Scopta ait: En animans! En quodlibet! Heus mihi verò
Rosor acerbe & risor iniquè! Hec gloria summa est
Quae tibi tam grande in nos dedecus esse videtur.
Nescis, ô nescis miser, haec quàm nomina nobis
Gratetur cupidi, vel crebrius ista vocari.

Non secus Hispanis quam Rex Augustus in oris,
Indiâ in acclivi & declivi summus haberi
Vult Dominus (. fac posse.) & cunctorum unus habenas
Dirigere. Ecquid enim queat esse probatius, istis
Quàm nos putidulis vulgi scernere circlis,
Servilesq; operas hominum concedere faci?

Sed quid agemus enim, quos illi pigra Vacuna
Membra putant? Sanè traducimus ocia. Sed quae?
O PHILOMOME, DEus nobis haec ocia fecit.

Namq; ille est nobis semper DEus, illius omnes
Cura sumus, quotcumq; sumus sub praeside Phebo.

Porro audi pubes, quid porro hic fiat. Adactos
Splendidiore typo, atq; noiâ meliorem probatos
Merce meâ libros caemo, non quoslibet, at nec
Qui plures numero, aut majores mole videntur.
Huc video, ut teneam lectissima facta virorum

6. Μισο-
ποραγινος
Verat emac-
citatem.

Qui

Qui sapere, atq; unguis sunt visi arrodere vivos,
Dum dignos studio pluteos excernere possent,
Ingenij fabricâ, ignaramq; juvare juventam.

Hos mihi conduco mutos super arte magistros,
Certus, & hos crebro volvo crebroq; revolve,
Nocturnis lustrôq; oculis, lustrôq; diurnis.
Nec semper temerè quos lauta puertia versat
Verso sub arte libros. Sed enim crebro pede pulso
Bibliothecarum, sat onustus merce, tabernas.
Et veterum monumenta virum, documenta recentum
Disquiro, video, atq; iterum video, inde emo. Sed quid?
Socratis hoc dociles effatum vellicat aures.
Iste inquit: Nimis efficiunt. Hem! quid Sopbe dicis?
Sanè aliquot fecit librorum copia segnes
Usq; adeo, primis ut sicubi lambere labris
Concessum fuerit, fundotenus omne bibisse
Lac sibi Pegasidum cum omni virtute putarint,
Et jam doctificam jugulasse meracius undam.

Fortè. Sed à multis tamen illa petenda fuisset
Artificum venia, ò bone Doctèr, vel! Sed ego quid,
Si quid adhuc sentis te mentitum esse magistris,
Hoc ævo docto satis, ipse fatebere nostris.

Nam quis non? Sat proficiunt. quis non? Eme Lectòr,
Perlege, Censuram de scripto fer bonus aquam.
Imò quem penitus titillat Suadula fibris,
Non avide quidvis inemit. Censoria magni
Vox juvat, atq; emere hic libros docet, illa Catonis:
Prædia non cupidè quisquam velit ardua, multos
Emptores piguit longè hujus, quod semel emtum
Esset, sed sine fruge. Libros, sic quilibet urgens
Merce sua, longum quoq; Pœnituisse cœmit.

Ergò quid juret immodico & sine nomine sumtu

Con-

Convec̄tare libros, legisse ubi pauca saluti est,
 Si crebro ista legas, relegasq;? Ita enim arte receptum est
 Ut non multa iuuent, sed multum lecta. Tametsi
 Dulce quidem varijs mel libet apicula campis.
 Longè aliter sed enim est, multas volitare per artes,
 Et plures oculo ceu praterente iucri
 Librorum cumulos. Namq; hic plarumq; videndum est,
 Instabile ingenium & vaga mens non dedita frugi;
 Sed stabile & certum ingenium, iuvat usq; morari,
 Et semel electo simul innutririer uni,
 Si trahere id volupe est, quod menti incumbat & arti.
 Nam, quid ait sapiens? Nusquã est sibi, quisquis ubiq; est
 Et plerumq; malum est magnum magnus liber, & plus
 Nauseat ipse legens, quam gaudeat inde voluptã.
 Qui camen in libros curas impendit honestas,
 Quid faciat? Sat habet, si non nimis obuia condat,
 Sed quæcunq; videt doctissima facta virorum.
 Tum libri non sint conspersi pulvere, nec sint
 Hic illicq; vagi, sed mundi, omniq; nitelã
 Conspicui, & recto semper stent ordine Fratres.
 Usq; adeo, ut medijs excernere quemq; tenebris
 Si sit opus possis, nec primula nomina saltim
 Noveris, at totum rubrã loligine tinctum
 Feceris & menti lectum suppresseris ima.
 Nunc quoniam in studijs Labor est, & sepe periculum
 Obiectat sese doctis tyromibus, ultra
 Hunc illudq; adeunt, sed nec Levitatis adacti
 Calcari, nec ubi inflexit temerarius Error,
 Ast ubi opus fuit, hic iuvat ordo. Quiq; labores
 His sint versandi, quid deglutire molesti,
 Quantum discrimen sufferre habeant opus, illud
 Quod dubium non est innotuit usq; domatim

7. Φιλ-
 σοφoc.
 Adfuecit
 laboriosi-
 tatem.

Omnis-

*Omnibus in circulis. Hoc si non? Quid vetat, una
Efferri cum voce mihi quid nos gravet omnes
Musarum famulos? Quid enim est? Labor improbus. Ergo
Omnia jam dicam, cum solum dico Laborem.
Soli venit ei clarata Scientia rerum.*

*Ocia abite, & abesto tu Inertia, Languor, & ater
Somnus abesto, tua hac nihil in requiete quietes
Proficient. Labor est, cui vendunt munera Divi,
Et Labor est, qui quando molam fugere allubet ulli,
Inquit ita; Ecce molam fugis, & fugis ecce farinam.
Et Labor est: primas cui Luci vendicat Anus,
Cum causas numerat studij felicis; ea sunt
Immensus Labor, & Tempus, sumtusq; benigni
Et faulrix Dea Pranestis. Na totus in illis
Auxilium propter Jove versatur. At idem
Haud tamen abneget; infinita Molestia scum
Si conflictetur, passimq; occumbere cogat,
Si patriam fugere, & profunder more Monotam
Lauto, si exsilio convivere, aeniq; diras
Expertus tragicas, alicunde excurrat in evum
Quidvis? Nec dolet, si lixa injurius instet
Interdum & colaphis beet, & quasi re bene gesta
Cogat eum grates agere & culpam inde fateri.*

*Quid tum? Propterea valedicere velle labori
Ingenuo haud pudeat? Sane. Quin ergo feremus
Ista ferenda, sed ordine. Quo? quo miles in armis
Et bellis. Videamus quid primo bene motu
Quidq; secundo, quidq; ultra in studio hocce paremus,
Et quid praemanibus cura sollerte geramus.*

*Attica dixit Apis: Nihil ordine pulchrius, & nil
Frugiferum magis est. Ordo est via cognitionis,
Instructor Mentis, memorem hanc facit Ordo. Sed o si*

C

Hunc

S. Me. Sa-
diudo.
Scit ordi-
nem tenere.

Hunc commendatum sibi haberet cerea pubes:
Illa nimis multa in studijs perrumpit, in artes:
Irruit è medio, cum nec PHILOSOPHIA SOPHIA
Attigerit labris jamdum primoribus; atq;
Provolat ad summum doctrina atq; artis acumen.
Quo fructu; testis sedet Experientia, qua vel
Stultorum interdum est regina magistræ prudens.

9. ἀλεξί-
κακίας.
Periculum
cavere.

Post si fors nostrum non transeat agra iocundam,
Sarcinæq; interdum bene magna ferenda periculi
Obviet, ut solitum est, & tanquam lege receptum.
Huic hominum generi, cui splendida gratia Musa est:
Tum, quæ cautelâ datur, ignea tela minacis
Tempesta exceptat, retrojacet, aut superando.

Quidvis eveniat, vulnus Tolerantia curat.
Nec sese insulsè prospectum objectas in ignem.

Αὐτομάτως, sanè æerno velut hoste tenemur,
Non opus est ut quis sibi crux exasciet, & rem.

Et tamen hoc faciunt sua quis incuriâ damno.
Est nimis, ut vivis oculis sentire possint
Quàm desint sibi met: Sed enim sibi vivere, & almis
Tranquilla vita studio impallescere chartis,
Hoc opus, hic labor est, hæc religio. Attamen æquum
Velle vacare novem jurvit super arte Deabus
Citra intercisas operas? quis munus honestum
Marmoreum quoq; Posteritas tibi mittere censes?

10. τῶν
κός.
Secessum
intendit.

Sic animatus Musarum cordatus amator
Hoc agat, & vulgo sese secernat, & istis
Curet habere locis, quo non pertingat atrocium
Stridula turba virum: & rabula crepitacula latrantis
Diffona, mugitus, halatus, atq; tumultus,
Exulet hinc omnis stridorq; fragorq; curulis.
Et quicquid streperum & creperum est. Nam talibus unè

Mens.

Mens devota Dñi (Phæbo puta) frangitur, atq;
Quintâ parte modò his curis attendit, honestis.

Sic libuit studij quoq; percensere labores,
Quos vigil insomnisq; meis elucubro Musis,
Nunc ultra quid agam, juvenes attendite. Dum sic
Fio laboris amans, nunquam gravor auribus aquis
Auscultasse bonis doctâ super arte magistris.

His faciles, dociles, attentas præbeo opellas
Cumq; voluptatis sensu; magniq; valore
Temporis impensi, & studij cum fruge parati.

Vocis enim viva, quàm muta litteræ abunde
Vis major virtusq; manet, cum pleraq; rebus
Verba ipsis propiora suant prioraq; multis,
Unde etiam magis harum significantia nota est
Quàm de pigmentis mutarum litterularum.
Ut nil jam dicam, si quis pronunciet, & nil,
Si vultum quis componat, si gestio, atq;
Insignes habitus simul astruat, ita tenellos
In discentum animos meliori commoditate
Influant, quàm istæc pereuntia nomina vocant.

Qui per se docti sunt, se plerumq; fatinant,
Multa legendo, & sudando se valdius angunt,
Sed perca plerumq; loco istis Scorpio præsto
Imminet, atq; nihilve parumve in curriculo artis
Proficiunt, proprii cerebri nam sensa sequuntur
Delirantq; superbifico sub mente tumore,
Sæpe quoq; in Christi cætu sine momine turbas
Mente cæcæ variâ, publicis in rebus & obsunt.

Verum ego, ut auditor Samei lege magistri,
Æmulo infessos securo corde labores:
Deq; ita susq; fero: Quinquenne silere. Magistros
Accedo, quæro, quæ non satis assequor; & non

C 2

11. Φιλῆ-
κος.
Docentes
attendit.

12. Ζηῆ-
τος.
Interroga-
re pertem-
dit.

Hoc

23. Μίμν-
ἔνδε.
Imitari se
ostendit.

14. Αὐα-
ὑποστ. ἔδς.
Intelligit,
et legendo.

25. Μὴ μὴ
ἔδς.
ediscendo.

Hoc vereor pudendum mihi est patrare. Carent
Nam pudor haud tantum non est valde utilis, at nec
Quicquam ignorant. Quis dixit tale? Duobus
Cum sit ier pariter gradientibus, omnia passim
Conficiuntur: Enim verum est. Imitatio nec me
Prægravat, in magnis ubi quiddam novo Magistris
Eximium. Hoc equidem intueor, crebròq; reponens
Ante oculos, imitor, Zelo tamen absq; maligno
Et levitate procul post terga manente molestâ.
Omnia nam non sunt satis omnibus apta, seorsim.
Si qua sint illis factu magis propria, et usu
Forte aliquò fiunt, sed perfunctoria, qua non
Intra exempla facul tibi præfingenda putaris.

Scripta novennalis nimis accurata mente:
Non que transcurrentis lusco respexerit Autor
Lumine, sed decies iterum deciesq; revidit.
Pervigili tractoq; manu, tractoq; diurnâ
Lector, lector ego cui veri nomina cura.
Optima secernens mihi, thesaurum loco, donec
Illius usus erit. nec chartis illino quinquam
Effluidis, si quid cretâ meliore notandum
Obvenit, assumo, penitâq; in mente recondo,
Rumino, et hoc recoquo dicere legere quod audij.
Inde meos facio ipse favos. Nam firmiter equis
Rem secum teneat, quam non satis audijt idem,
Quam non cottidie (fac velle) suo explicet usu.
Ille cui studium cura est et gloria Musæ?
Saxa cavant gutta, silices formicula. Utrinq;
Vera imperrupti argumenta Laboris et usus.

Deinde nec hoc fugio studium, memori indere menti:
Plarag; quantum vis labor hic durissimus. Olim
Proconsul mandans prædonem tormine magno.

Subj.

Subycere, indubitat, quo pacto intervenit isti
Philosophus Polemon, Manda, inquit, discere, manda.
Discere praeceptorum praeconem scripta virorum.

Scilicet haud major sit carnisca, nec ullus
Sit cruciatus eo Prior. Tamen arduum in istis
Nil aut difficile invenias studiis mihi, quod non,
Tantum id ames, superare queas. Nec pol ego magni
Hanc artem facio, qua nescio ubilibet illa.
Constet imaginibus; sed rerum ex intellectu
Dispositus, bono suffultimenta laborum.
Mutuor istorum; Sic delinere faventes
Musas & studium fructu quoque condere recto.

Sic ubi nocturnas redolet mea vita laternas
Nil magis accuro, quam ME EXERCERE, & in hoc sum
Totus mente animi ME ME EXERCERE; & in istud
Omne oleum, omnem operam compenditque, omnia pono
Temporis. Hoc vigil, hoc pernox et lucubro, & illud.
Commentator ago, scribens excogito & illud.
Quicquid agam, perisse diem haud sino, vel doleo si
Non meliore nota fuerit de luce relictum.
Et sapio. Ut stylus est, dum scribere me docet alter
Et commentari dicenda, assuefacit idem.
Hoc simitu; sapere & mentem acri intingere aceto.

Hanc o si veniam nostras jam lactea pubes
A se impetraret: Sub mente tenere volutum
Hoc quod jam dictum est: Sapientia enim Stylus Auctor.
Hec autem si quid pernix fugit, hoc fugit, horret
Scribere ubi labor est, ubi commentarier hoc est.

Nil minus at noster socius timet; Iste duello
Linguae concreditur, vocis certamina quarit,
Saepe inibi est, verbis ubi desudascitur, illis
Pro disco calamum capit, & pro curriculo uno

16. ΑΣΚΗΣΗ
Λύσις.
Exercendo.

Doctificas sedes facunda Lyceæ, macharâ
Pro linguam, galeâ pro verum, insignibus & pro
Laudem, hastis & pro rationem, prog. labore
In studij stadio effecto lautissima vita
Munera, successum, famam & jam quicquid amicum est.
Tanto ergo in precio semper certamina lingua
Pensitat in summo quis opes quanto Attalus. Atqui
Ordine si fiant docta certamina longa.

Sunt quibus unum opus est, quod vis impendere tempus
Et quos vis sumtus jugulare, ut copia fiat
Ista sibi, fas sit se tantum audire peritos,
Crescere qui gramen videant, trans atq; marinam
Accierint sibi met solide sapientiam. At ecquid
Efficiunt? Media ista sub hanc ducenôia metans
Pro derelictis ponunt: Nihil agrius istis
Evenit, & pudor est fantes audire Magistros,
Et mage potanda est trux nautea, si qua diserta
Præco loquax Scholice succlamet lemmata publi,
Quàm lubeat dociles aures advertere dictis.

His nimis est longum quodcunq; docere, gignit
Tadia, nec quisquam, doctus scit habere Professor
Si Jupiter fua, ut placeant sua dogmata, alumnis.
Discipuli calcant anabatbra potentius, exi,
Discipulo cathedram concrede Magister onusto.
Hunc optent Vatem Reges Casarg, Juventus
Hunc amet, & quicquid dictaverit hic, Rosa fiat.

Huic jam sub pedibus stylus aut est, aut nimis illi
(Si qua in cancellis etiam permanferit hic mens)
Difficilis fuit, æternos habet iste labores,
Contrahit & maciem & pallorem. Imò enecat cheu !
Qui dolor accedet te suaviv Amasia ! quas tum
Non misera exstillans lacrymas gemebunda sedebis !

Huic

Huic ut preveniat, quid non preciosa Juventus
 Precavet? & quid non curam minus ac sylus intrat?
 Ergò aliter tentanda via est, compendia fiant
 Arg. aditus faciles vestra ad penetralia. Musa.
 Ergò quid hic instat tam providus Artis alumnus?
 Pergite versifices. Collegia docta pererrat,
 Res ubi differitur de rebus maxima magnis.
 Res quasi non fruges intervorsura laborum.
 Hic amat interadesse frequens, conatibus atq. hic
 Magnificis molitur opes Artis, sibi quid sit
 Utile sollicitus (: Jova auxiliante, Magistro
 Hoc aut hoc satis emuncto Sub præside.) acutus
 Computat articulis sapienti mersus aceto.
 Sic ubi sub turbâ; adverfis qua sedit Elenchis
 Subscude in falsâ exornatius argumentum
 Evidet, & sermo est argutulus obditus, isthunc
 Librat in antithetis, doctus limasse figuras
 Barbara, celarent, & cætera. Jamq. calescit
 Sape pudoricolor, sed nec metam tamen intrat
 Ad disceptandum positam: jam nescit in istâ
 Militiâ nervum ac animam magnam esse pudorem.
 Philosophus sic inquit, ait, sic Scotus, Aquinas,
 Psellius, Ammonius, Doxippus, palma Philippus
 Florida: Id arescens Ramus, Zabarella; sed istud
 Scaliger ingenij subtilis acumine. Casar.
 Cras est pro. Physicis magna altercatio, ades dum
 Democrite aut Leucippe, inibi melligo Camena.
 Nature nullos Elementis asseret actus.
 Heus Avicenna! heus Hippocrates! Mercate, Aretae
 Mercurialis, adeste, ibi erit pro pugna Galeno,
 Anginam ille, cynanchen ille, atq. ille synanchen,
 Quid non ille dabit Medicorum practicus unus?

17. Δια-
 λεξιλογ.
 Disputas
 acutè.

Omnia

Omnia quis fetur? Sed cras *M* *u* *t* *a* porro sopbilus,
Valdè animans Phycum, supra & simul infera sollers,
Vera & falsa dabit chartam permissa sub unam
Fab! Academia semel inspectasse theatrum
Necdum Academia, sed Gymnasij (ut vocitabant)
Nec potuisse theses propero discludere fotu
Et vulgare typis magnis donanda dynastis
Et redimendo auro (veris ridenda magistris)
Non pudor hoc sit? Forfan. At ô sollertia inanes,
O curvæ inter nos anima, & Silvestria verè
Pectora, quàm dulce est pueris hoc aère, ferri.
At quid in his sensis obstipis evenit usu?
Istud quod nuptis athleticis. Impete certant
Occipiti & coeco ignotis invertere causis.
Quas non videre, & non audire, nec unquam
Addidicere, nec hos congressus ante profando
Efferri saltem insipido capere furore.

Ergo quid efficiunt? Jacturam temporis. Et quàm?
Irreparabilis. Et quid plus? Plerumq; operamq;
Sumtumq;. Et quid plus? Patrum spes atq; Patronos
Magnificè fallunt alieni utring; laboris
Suppositu. Et quid plus? Effrena audacia, & effrons
Depudet hic animus: lutulenta & sordida restat
Garrulitas alicui sublecto fanore laudi
Cordeq; sublesto. Et quid plus? Mos gignitur, at mos
Improbis & flagro Musarum atroce piandus.
Quid dicant alij, quibus & Sapientiâ, & ipsum
Sessitat in linguâ verum, his obniter, atq;
Contra dicere, vi factâ semel ante pudorem.

Haecenus haec studia & doctrina utcumq; labores
Diximus: Hinc cunctis sociabilis asto, piarum
Virtutum & morum in claris confessibus. Illo

Assue.

II. CUM
ALHS est

*Affuesco quid me faciam erga quoslibet. Adsum
Comis & affatus facilis, venerator eorum
Qui digni sunt. Sisto officiosus, & omnis
Pacis amans omnem capio de corde quietem
Omnium & horarum sum fors homo, cui datur uni
Pallio Aristippi oblamidiq; incedere amictu.*

*Quae cura est horas haurire in fornice sacro
Et pia divini mysteria tradere verbi
Hos, ceu Legatos quos miserit ipse Olympo
Jova colo, qui dispensent oracula caeli,
Et bona vera manu largâ super orbe recordans
His presentibus assurgo, cedoq; locorum
E trivijis, vertex nutatur & officium illis
Defertur, quod honoris ago laudabilis instar.
Hos comitor, duco, sequor; & quandoq; juvarem
Si per fortunas gazâ locuplete liceret
Hei mihi! quam laetè facerem, quàm pectore laetè!*

*Quos DEUS in solum regni terrestre locavit
Civilesq; dedit clavos disponere recto
Jure, bonus cunctis verbo tenus usq; reverenter
Et factò tenus emeritos condignor honores,
Dissimulo si quid jus ultra forte ferendum est,
Oculo tum nevos tum si quid fiet iniquè
Hoc ago, qui publicos videam pro parte labores
Leniri Dominis, hoc toto pectore curo.*

*Quos idem DEUS ostendit, qui corcula forment
Ignaris pueris, illos observo favorum
Magnificis studijs, & presto quicquid amicum est,
Et consentio quicquid Alexandro, qui spe parenti
Gratus Aristotelis, suo debere professus
Equales grates, quod ab illo munera vitae
Ex hoc vivendi rationes sumeret, Ergo*

D

ὀμιλι-
κος.
sociabilis.
i. Respectu
statuum.

Ecclesiasti-
ci.

Politici.

Scholastici.

Si

Si sint praesentes, tanti facio, ut neq̄ coram
Sternutem audacter. Qua scava modestia Roma
Visa fuit pleetenda. Et tantum hoc deficit, illis
Ut nugas coram tractem, ructus faciam, aut fors
Quicquam aliud coner, quod retractasse malignum est.

Domestici.

Hospicij quoq; jura sui timet, hospitis hospes
Esse boni semper nequit, ille, & discit eorum
Vultus & cultus queis cum convivit, & omnem
Morum justiciam veneratur, amatq; lubensq;
Accepti tabulas introspicit alius, atq;
Si quid debuerit, cum fruge remunerat aqua,
Hospitis ingrati timidus de gente vocari.
Reclè. Disciplina fuit sic Persica. Persa
Mentiri, qui mirificè didicisset, & artem
Exerceret eam, isti decrevere secundum
Levâ in plebe locum: Ingrato fastigia. Quare?
Gignit enim hic praeter Mendacia quicquid iniquum est.

2. Etatum
Sodalium.

Nec mores studiumq; pia vitamq; juventa
Comparis ager habet. sed conjunctissimus isti.
Vivit, adherescit sed conjunctissimus isti.
Grata facit, quantum valet omnibus unicus, & non
Qui didicisse volent pravo sermone molestat.
Hac etiam est ipsi censoria regula: Nunquam
Interioris amicitia assuetudo labascet
Contemptu discussa. Tenet scitum hoc quoq;: Veris
In promptu est odium; felicibus omnia; fastus.
Securis; damnum. Magnus contemptus, amicus
Sicubi se nimys junxere in amoribus ulli.

Si quid eum indignis Injuria leva molestat
Fortè modis, illud secum modò mussitat, atq;
Pacis amans nequam concedit moribus, instar
Caprarum angustum trans pontem Plinius olim

Quas

Quas duxit, nullis dubitat succumbere nugis.
 Si gravior tamen est persona lesio, ut istam
 Dissimulare nefas videatur, nescit inultam
 Linquere, nec proprii vindex tamen esse pericli
 Effurit, aut tactus convicia iusta refundit,
 Aut tractatorem furibundis provocat armis,
 Aut locat insidias, aut in caput involat. Et si
 Non animus viresq̄, arsq̄ ipsi desit in armis.
 Ergò quid oceptat? Iusti se sponte magistris
 Atq̄ Magistratui credit, petit hic opem, & omne
 Gratum id habet, quicquid juris sibi venerit illius.
 Nec fuero oblitus stipulatâ quod bene dextrâ
 Introitu in primo promisi jure verendo
 Me fore discipulum, qui curet cuncta Lycei
 Commoda & avertat ventura molesta Magistris.
 Ac equidem donec pergo bene moribus istis.
 Sæpe mihi mirum est, sed & illud sæpe dolendum,
 Raros quippe bonos juvenes, & vix totidem, quot
 Thebarum porta, solidis advertere sensis
 Quod mala sæpe trahant perjuria lurida secum.
 Urbicoles plerumq̄ suo condignor honore
 Cives, at qui sunt meriti; præq̄ omnibus illes
 Quæis nive, longævâ vertex concanuit, & quos
 Conscripti patres cum regni parte decorant,
 Doctum ac indoctum, nihil impedit, ut modò claret
 Imperialis apex Virtutem mentis honesta,
 Obvenio his, & honorificè caput exuo, & ipsis
 Congenulo. Nam cogit Honos è munere tanto
 Et quidni indoctis pariter? Nam quem latet illud?
 Ex Medico & Medico, Agricola Agricolaq̄, nequire
 Esse urbes, at ex Medico Agricolaq̄. Quid hoc est?

Inæqualit̄
 hoc est,
 Vulgi: tum
 publicarum
 personarū.

Quin sit saepe, viros penitâ de plebe virorum.
Doctis doctrina fortassis cedere laurum,
Interea ambiguam quoq; multis reddere palmam
Intus amore fidèi veteris virtuteq; patrum.

Scurrarum est, si quem forsan de plebe Picissim,
(Pro novitate rei nova enim vocabula sunt)
Nempe meâ gravitate minus cum convenit, & nih,
Quod minus incurrant alij, illaudabile plus est.
At quinam, at quales alij? Tam nobilis ortu
Et claris ab avis quam non ita nobilis, & cui
Rari majores, dubijq; fuere parentes.
Nam qui se multis clarant insignibus alta
Gentis & ostendunt clathrata repagula patrum,
Illi intra sese descendunt, quodq; Magistri
Tradiderunt veteres prudenti mente revolvunt.
Ecquis enim rex est, qui non aliquando ministros
Supra se positos ratione & viribus, arte, &
Moribus, ex aulâ forveat. Rursumq; Quot omnes
Anteunt Reges magnâ virtute ministros!
Orbita sic rerum est & circulus humanarum.

Et quibus in plano positis manualia juxta
Officia à patre qui vel carbonarius aut Pix,
Illi etiam in sese descendunt, atq; vetustos
Si qui sunt fueruntve Pices abavos, proavosq;
Ambiguâ serie numerant. Huic ipse pater Pix
Huic Avus, huic Frater, cognati, affinis, amicus;
Omnes sunt fueruntve Pices; Et quis scit? an, ipse,
Quos olim in lucis procudet fœdera nati
Non magis esse Pices curent quàm Mulsa Camene?

3. Sexuum.

En mihi Matronam! castâq; en fronte puellam
Qua non Virgo fuit, sed adhuc est: meq; video
Quàm vereor; quàmq; observo? Procul hinc tamen exest
Caldus.

*Caldus Amor, licito promissus tempori. Id autem
Mente sedet: DIC CUR HIC: Nam fuit huc via, Phabi
Quâ sic Gens, non ut fieres uxorius, aſt ut
Sincera cupitor Virtutis & Artis amicus.*

*I Juno, quo digna tuis es lurida vinculis,
I amor, iq̄ Volupta, nihil tua regna moramur.
Nam non aufertur, quod jam differtur. Et olim eſt,
Cum mihi liberum erit mihi circumducere Nympham.
Marchia ſit, vel Saxona ſit, vel Francica ſit, vel
Weſtpala ſit, cujate velit tellure, placebit,
Tantum te DEus auſpice me Republica dulcis
Exſpectet patria, vel Sponſa Eccleſia Chriſti.*

*Sobriè in hos igitur qui diſpicit undiq̄ mores:
Et veteri maculas facie ſatis eluit, iſtum
Non fieri pulchrum. quis non miretur? At ipſe
Inſinuat ſe animis verè, & mercatur amicos
Invidiam circa inculpatis moribus. & quos?
Qui ſeiſpi ſuperant. Virtutum & Artium amore.*

*Si corpus ſpectes, veteres audire juvabit:
Philophumq̄ Canem, qui cum vidiffet abundo
Vestitus in ſuccinctu juvenes Rhodiorum,
Hic Fauſtus ſunt, inquit. Ubi Lacedæmonas idem
In curtis tunicis parco velamine cultos,
Hic alij Fauſtus ſunt, inquit. Scilicet illis
Probro eſt, in tenui ſeſe producere palla
Queis volupt eſt: & qui ſe jactant ſplendidò amiçtu.
Quid facio hic? Medium: Nimiam nec curo nitelam
(Qua nimis abſorbet, non lege coërcita, ſumtus
Germanos rerum Dominos) caveoq̄ pudende.*

D 3.

Ruſti-

II. Ex COR.
PORE.
quia eſt
Circa ami-
çtum non
curioſus.

*Rusticitatis onus. Nec mens elata, nec & frons
 Intumet, aut rerum sum prodigus ipse mearum;
 Ordo mihi meus est, & permanet integer, & non
 Ex me collutulatur, & idem habeatur ut omni
 Ludibriò, vel ego ipse. Videndum est, ne vocer olim
 (Prætor Achivorum qui) cum Philopemine munus
 Ad servile. Sed ut vitam omnem planitus, & sic
 Vestem habeo, ad leges & honesti jura, lociq;
 Officiq; modum. Germanos inter ubi sum,
 Sum Germanus ibi, sed Gallos inter ubi sum.
 Sum quoq; Gallus ibi. Quam rideo sæpe juvencos
 Aut satius vitulos, qui nunquam Gallica, sive
 Itala viderunt tesqua aut si forte per illa,
 Ut Canis ad Nilii ripas qui lambit hiulus,
 Pervolitaverunt, nutricem aliquando reversi
 Ad patriam, in linguas, in mores, in citò gestus,
 In vestes, quanti sunt se per sæpe recidunt,
 Tanquam Ithaca pulli, nec enim factum illud (Ulysses
 Non nisi sicut) agunt. Hic sumunt cornua. Non sic,
 Non sic commutor. novitatem non ita capto,
 Neve vetustatem sector. Nam tale nepotes
 Discincti, hoc facinus fastu tenus-aure superbi.
 Atq; utrisq; sedet nec vel semi-uncia mentis. .*

1. Circa vi-
 etum non
 luxuriosus.

*Sic ergò è ludo vestitus more decenti
 Publicitus semel in scenam progressus, id insto
 Reliquum, ut & Mensam mihi quisquam sternat. Ades dum
 Qui nondum satur es morum, Virtutis & artis.*

*Ut nec pomposis incedit nostra cothurnis
 Turbula, ceu pueri Junonis, sic neq; magno
 Momento teneram putat usq; explere cuticlam,
 Nec funes avida nimium prolaxat Edusa
 Potinave fera, quantum satis esse videtur*

Nec

*Nec quantum satis est, edit ac bibit, aſt edit atq;
Sic bibit, ut vivat; non vivit ut iſta diurna
Continuet, nimoq; avidum ſe mergat Jacho.*

*Absint ò absint epula ſaliaris opima
Pinguis, & à Muſis duplices concedita cœna.
Nam certè ſat habet, ſi paucula ſercula ſumat
Venter inauritus. Si pluria ſercula ſumat,
Debile ſit corpus: Mens eſt hebes. Omne quod ultra
Cunq; modum vergit, neſcit natura tueri
Hippocrates ait, & compoſtos corpore morbos
Ferculorum motant compoſta ſepe ſtruices.*

*Quin & veſpernis ab heri cui corpus onuſtat
Crapula cum vicijs, animos huic plurima vexat
Nec ſinit eſſe ſuos. Nam figit humi bene magnam
Auræ particulam divino numine mota.*

*O Pubes, pubes, querenda modestia primum,
Poſt Muſas ſedet ebrietas ventriſq; libido
Laticia factis nimis indulgere dyotis
Mentis & eximios male deſpũmare valores,
Thracæ habent facti, nos autem normula Graja
Legis abinde domi vult tempeſtivius eſſe.*

*Nec videt iſta luem morbi discrimine corpus
Infeſtare, nec impescit, ſi quid tamen uſu
Venerit, ut dubio ſentiſcat corpore vires
Senſim languenti ſuccumbere velle periculo,
Abſtinet, & quiete malo jam pervenit iſti.*

*Sicut erant Celsi monitus. Caſti quoq; mores
Ornant, atq; juvant, & mentis dona tuentur
Integra. Sed mirum! quæ cum pulchredine carnem
Pingant & ſingant. Vultus nitet & rubet, ac ſi
Sanguis alat lactis, lac ſanguineoſq; fluores
Inter ſe factâ miſturâ utrinq; colorum.*

3. Circa ſalu-
lutem nomi-
tædiorus.

Scili-

Scilicet haec facies statuas cum deserit, illas
Gratia nulla manet. Pictura fit horror, & umbra.

4. Circa a-
morem nō
studiosus.

Nec plumā Veneris detergi curat Amator
Virtutis, licet à furijs aliquando Voluptas
Corripiantur oves Muse; Sed noster honestat
Sobrietate suum castis & moribus avum.
Non oculum querit per compita leva dolores.
Quicquid agat tandem, facit ut sua munia curet
Artibus & studium minuitur. Nam Venus optat
Ocia, Musa domi sed non est semper Amori.

5. Amat
ambulatio-
nes.

Nunc vires animi & defessos corporis artus
Refficit ingressus nimis non motibus, hic quā
Lene caput lymphæ fluxu profurgit amœno,
Nec timet ad terræ tamen obvia brachia rara
Pacatum tranare vadum rate, si licet usquam.

6. Honestas
collationes.

Comiter aequales habet, & sermonibus illos
Accipit infami nimis abjuratus Amori,
Non Bacchi thyrsos, Eridas non jurgia sufflat.
Omnia sunt Musæ dicta, & facta omnia Musæ,
Musæ illius Amor, sine Musis nulla voluptas.

Nupta vel Osca quis hic audiret verba? Valet
Nupta vel Osca. Maris scopulos devitat & horret
Navita, nos Volsci atq; Olsci dictæria volgi.

7. Modestas
collusiones.

Scilicet indicio est Animorum Oratio. Si quis
Turpia quæ dicta sunt, effert voce, parumper
Hinc aberit, quin perpetret id certè quod amabat
Dicere. Sunt quibus & tudio indulgere voluptas,
Et vibrare pilam, discumve; aut flectere calces
Ad choream, aequali vel cum contendere cursu
Hic amat ingenuas pia metra docere Camenas,
Ille Paestrites, Pictor sed & ille, suum aptè
Tempus in his jugulans si quando per ocia fas est.

Nam

Nam damus his aliquem studijs aliquando favorem

Premissis pramittendis, slet ut indice Phæbus
Semper cum baculo, nostras & vellicet aures:

Hoc AGE. Dein aliquâ quog; conditione teneri

Illâ parerga queunt in nostris parva Lyceis.

In nostris, inquam, studiorum artug; Lyceis,

Quæ nulli maciem aut faciem vitiliginis, atq;

Languares & pallores, tabemve necemve

Conciliant, sed sunt vitæ famag; magistra.

Novit & instabilis preciosa impendia noster

Temporis esse, feris pluteos, cum fors nec opino

Detonat horifugâ bombus de turre, doletq;

Nil fore tam præceptus usura ac temporis, & non

Accubuum licuisse magis se involvere libris.

Facti habet hoc, sed & hoc cura, ne collocet horas

Sic & sic celeres. Sibi desit ut ipse, salutemq;

Et fessas animi vires & corporis ultra

Quam fas est laxet, denervet, maceret, angat.

Novit & hoc: Quam non sit id obdurabile, quicquid

8. Jucundas
somnia-
nes.

Alternâ requie caret: & cum nostra Laboris

Vita sit & requiei, nocturno tempora somno

Non vetat. At vivit, qui longè v. sat, & artem

Discit, quàm longè discat, tandemq; laborat

Sic & non hodie vel cras non plura laboret.

Perpera nam ratio est, patriæ nec commoda rebus

Florum, quæ præ nimio super arte labore

Conficiunt se, & pro neglecto corpus & artus

Sponte suos ponunt, & labe & tabe fatigant,

Ut quando tempus foret avi impendere fructus

Conclamata Ecclesiola, publicijve suorum

Rebus, ibi jugi morbes teneantur, ut ille

Causæ in abruptis, vel non sint amplius, & spes

E

Decol-

Decollent patria charisq; parentibus auctas.

Nunc quid agit somno-indulgens? non somniat illud

Quod malè habet, turbas nec agit, nec fluctuat, atq; ceu:

Qui vigilat, pacata tuetur in omnia. Forſan

Hanc faciem per se videt: Ecquid fecerit, & quo

Progressus fuerit, vel legerit, omnia tandem.

Viderit, audierit, vel legerit, omnia tandem.

Nam non sunt mala somnia non-plerumq; malorum.

Citticus & Zenon agebat; Somnia sunt ex-
amina luce tenus facti super arte progressus.

Pleraq; suscepti ratio est exacta laboris,

Quod nunc in reliquis est pleno è flumine morum

Istorum rivos educere iuverit: Ergo

Quis nescit? Fieri causà tenus omnia prater

Hanc foret, esse nihil rerum, quis & baret? in ipsis

Plus operis plenum reperirier, artificis quàm

Intentum sit perfectum. Nunc dic mihi qui sit

Quod bonus evadat. Musarum pullus? Ad istam

Sunt tria, qua faciunt rem. MORIGERUM esse, quod autè:

Stans aciem, monet esse pium sub legibus atq;

Diarum legum positus tutoribus, hoc est:

Qui munus commune gerunt cum numine ut illud

Quod justum est, videant ac equà lance gubernent.

Quamquam non adeò magno discrimine distant.

Lexq; Magistratusq;. Hic scilicet, ardua lex est:

Qua loquitur, quemvis quod vult fecisse. Sed illa

(Legem dico) Magistratus muti instar habet se.

Dum bene habet. Legum sancta observantia, Morum

Cultura bene erit. Nec enim ulla Licentia figet

Hac in pube pedem qua Phæbo militat, atq;

Hac libertati recta non contrahit, atq;

Non tollit nostro de catu. Sed finit esse

Hæc omnia
est, facitq;
propter
2. weidag
Xian.
Obedien-
tiam & Le-
geat.

Qui:

Qui sumus, ut, serui legum, sed liberi ab omni
Nequitia simus, quae pleno conuebit horreo
In publicum mala & in privum, quae sternit & arbes
Fastosas, Legum observantia sicubi rara est.
Hec ubi vera Lares fixit, facta omnia secum
Prospera fata trahunt. Testem laudare Toparcham
Spartanum quimus, qui percontantibus, unde
Flos Lacedaemonia foret urbis magnus, & ultra
Quam reliquarum? ita respondit, quia dant operam omnes
Cercatim, ut possint Domini imperuarius, atq;
In plano positi rerum parere magistris.

Nunc puer in studijs se iustis legibus apte
Temperet & studijs, quod debet, commodet atq;
Accuret defecata cum mente, quod ipsi
Est accurandum, mora non est, exiget arum
Pro lubitu, ac Musis poterit nihil esse molestum.

Derivatam alium fontem Pimpleides ite,
Profluat Affectus Moderatio abinde, cui nec
Succubat ille animus quem nos perstringimus, & cui
Se non immergit: quanquam, dolor! atq; utinam non!
Hoc aliqui faciunt, nisi vel pleriq;: sed ille
Imperat affectu, & Recti compejcit habenis
Arbitrij, obsequioq; tenens insueta sequentem
Qua visum inclinat. Nec enim est homo: quamlibet olim
Quos penes acre fuit Sophos, hunc portenta putabant
Maxima Natura, diaq; capacius aura
Quoddam animans, parvumq; orbem, atq; imitamina mixta
Totius: non est, qui vitam degit & illuc
Se pingui impescit, genus auget germine pura
Lodicis, quidvis aliunde agit. Hec quoq; norunt
Sidera camporum & silvarum munera. Nec sunt
Illi homines, quibus est sensu cognatio, Mens &

E 3

Motio

2. p. 10
ta d. 10
Tempera-
tiam ac Sa-
nitatem

*Motio, leticia titillans dulcor. At hi sunt
 Quae DEUS & felix Natura puerpera rerum
 Implanta vit opus Rationis & equa Volunta
 Munia, & electum res sunt data sensa, quid iste
 Ducant obtentu dignum. Quod non bene fiet,
 Ni prae sit Ratio Affectusq; obtemperet. Isthac
 Convenientia, non pubis discentis honorem
 Tantum procurat: Sed enim Virtutis origo est
 Omnigena, quiscunq; Virum se commoderi illi.
 Ortus eam quoq; nobilitat. Quem percipe. Namq;
 Quae, Pietas, cognosse DEUM cultumq; tonantis
 Pernovit, radix est virida, cujus in actu
 Evadit Sophie (quantum capit illius hac mens
 Corporis humani solers) moderatio, virtus,
 Prosperitas, quidvis quod se bene habet. Mibi dicas
 Esse Pium quendam, tunc dixeris omnia. Norim,
 Quid per sentiri me possas amplius, ut qui
 Prudentem, justum, publicoq; bono editum, & almae
 Christiados, matris nostrae basin impermotam,
 Praesidiamaq; Reipublicae, vita omnis honorem,
 Ac florem, ac tandem: velles dixisse Beatum.
 Quem gens prisca Sophum quaesivit ut anxia! nusquam
 Inventum citra fines Ecclesiae, & Aequi.
 Quo facit haec Probitas? Aliquot transegerit annos
 Musarum in domibus, sed in una longius, & se
 Consiliparit amicitia Virtutis & Artis
 Et Sophia, & Linguae cujusvis liberae. Erit mox
 Quando lares ipsum patris possant, Redit atq;
 Ingressitur magnum juxta comitatus Honorem.
 Patria se effundit, fluit omnis turba faventum,
 Accipit, agnoscitq; Virum. Complauditur. Et quam
 Multiplici affatu BENEVENERIS occinit! & quam
 Dulcor*

3. Pietatem
 & Virtutē.

Qui talis e-
 vasis ejus o-
 mnes am-
 biunt Ami-
 citiam.

Dulcisono obventu ocllamatur, PLAUDITE! Tum qui
Progenere, tenent dextram venientis, & usq;
Appendent charo capiti, exundantibus oclis,
Proximitas que sanguinis est, adjubilat: omnes,
Qui novè prius, fautores denuo fiunt.
Felices, quibus hoc datur ire in fadus! Hic ille est,
Cui magni in regione Viri, Patritus & ordo
Assurgunt: hic esse socer, socrus illa cupiscit,
Affinem vult alter, & altera tota procillo
Ut conflagrat! ubi calcaverit hic, Rosa crescat.

Huic nec jurifica sperent nuptum ire Focales;
Nec quibus unda placet, lotricum lubrica turba:
Aut quas pernoctat, vel tota Academia; Sed qua
Ambiguam faciunt Veneri pulchredine palmam,
Quæ ferant præ se disciplinam genitoris
Et genetricis, & eductu excrevère modesto,
Moratæ bene, dotata bene, quid? Plena bene cunctis.
Has animat; talis juvat illum copia: & ex hac
Eligit hanc, cui dicat AMO TE. Nam videt illam
Ætate & genere, & Formâ, vel Moribus esse
Maturam, claram, pulchram, rectam, locupletem,
Virginem, in hanc animum simul & semel instruit omnem.

sicubi publica Res, Ecclesia sicubi quarit
Cui se concredat: Præsto est ibi nosler, & ipsos
Consilijs Reges, patriam imperio regit; atq;
Quam turbis plexam capit, excutit eq; duellis
Pacatam facit; angustam, augustamq; relinquit;
Qua veteres exhaustit opes, utcunq; redicat.

Parietibusq; suis uxor pia prospicit, ornat,
Auget, & emuntat, quarit, quodcunq; necessum est:
Instar apum, & formicarum. Sed pignora amoris
Suscipit ex se quam generosa! hosq; ad pietatem

E 3.

Conjugiū

Officiū

Eum Uxor
adjuvat &
regenerat

Inde

*Adde usq; à teneris, Sophiamq; adsuefacit, annis.
Queis juxta patrem commendat lampada prisca
Virtutis cum prolubio ac prestantis honoris,
Tempus ubi est, a vo non amplius esse. Quod ipsum
Quo jussum est fato faciunt, sed pectore puro,
Pectore sed placido (nec enim invito) cupiuntq;
Exsolvi induvijs mortalibus, atq; perennem
Postlingunt famam, quam posthuma secula norint.*

*Hum DEus
celo mu-
merat.*

*Dbinc datur in cælo vitam quoq; ducere: vitam
Angelicam. Hic catui succedit, qui sua donec
Vita tulit, nomen divini numinis orbem
Per totum effudere libenter, & omnia passim
Insudaverunt aliorum incommoda rebus.*

PLA-

PLATONIS AD IUVENTU-
tem studiosam Postulatum.

A rdeat, auscultet, disquirat in omnia, Pubes:
Non aliã Musas iuverit arte suas.

Discat alacriter, audiat acriter, optima navus
Quærat is, eximiæ quem tenet artis amor.

Cor, Oculos, Aures: has tres Musica poscit:
Cor amet, Auris alat: Lumina digna legant.

Disce satis-calidè qua te res poscit, & audi,
Et fratres mutos consule, doctus eris.

Ignorasse dolor sit, & auscultasse voluptas,
Et vigil inquirat, quem piger esse rudem:

Non cupiens: non auscultans: non optima quarens:
Fit quoq; non sapiens, & bene non faciens.

Domini Sumus.

PLATONIS AD IUVENIUM

epistola

A

Epistola ad Iuvenium

Cor. Gualter, tunc in the. M. d. lxxv. f. 1.

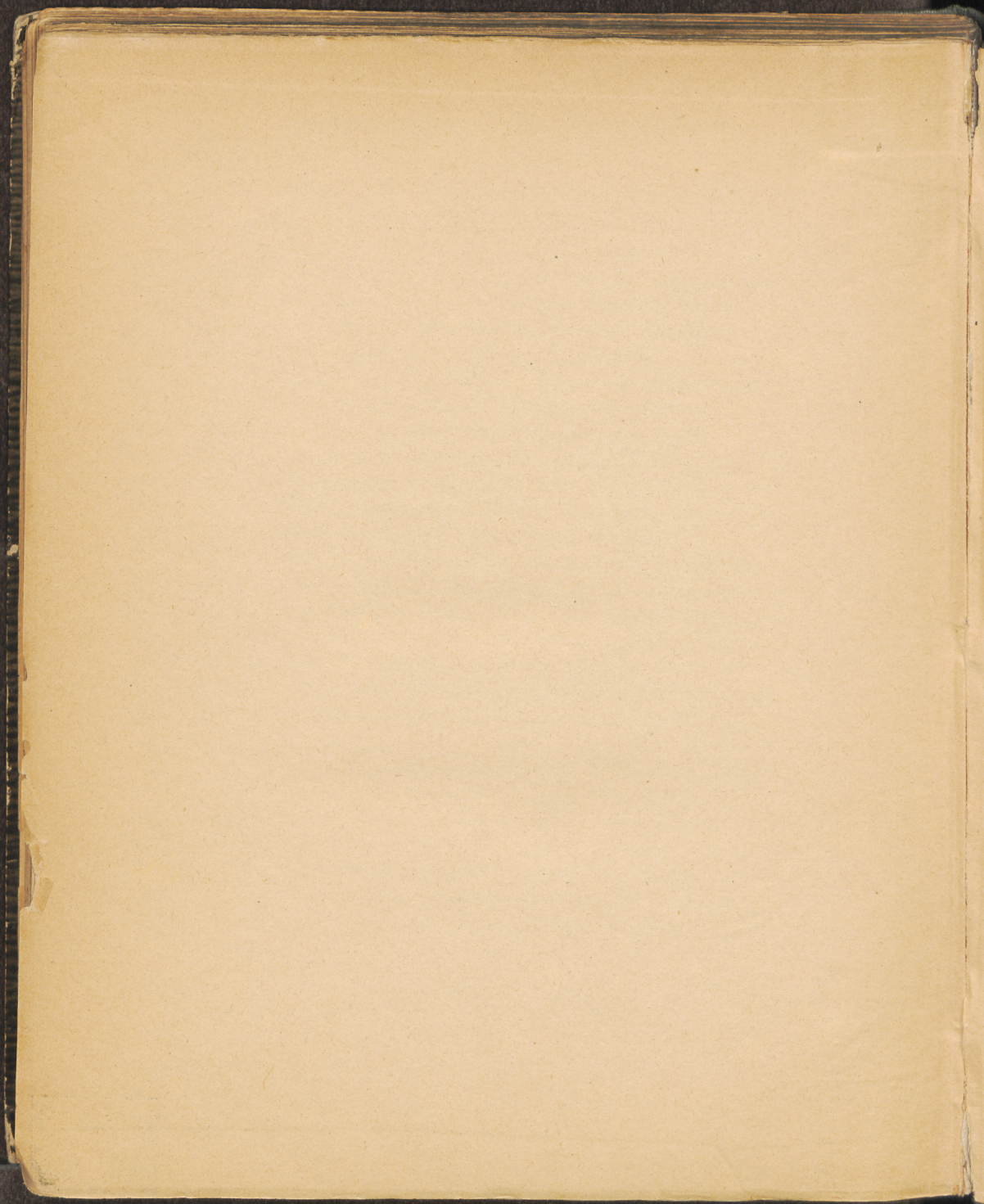
Epistola ad Iuvenium

Epistola ad Iuvenium

Epistola ad Iuvenium

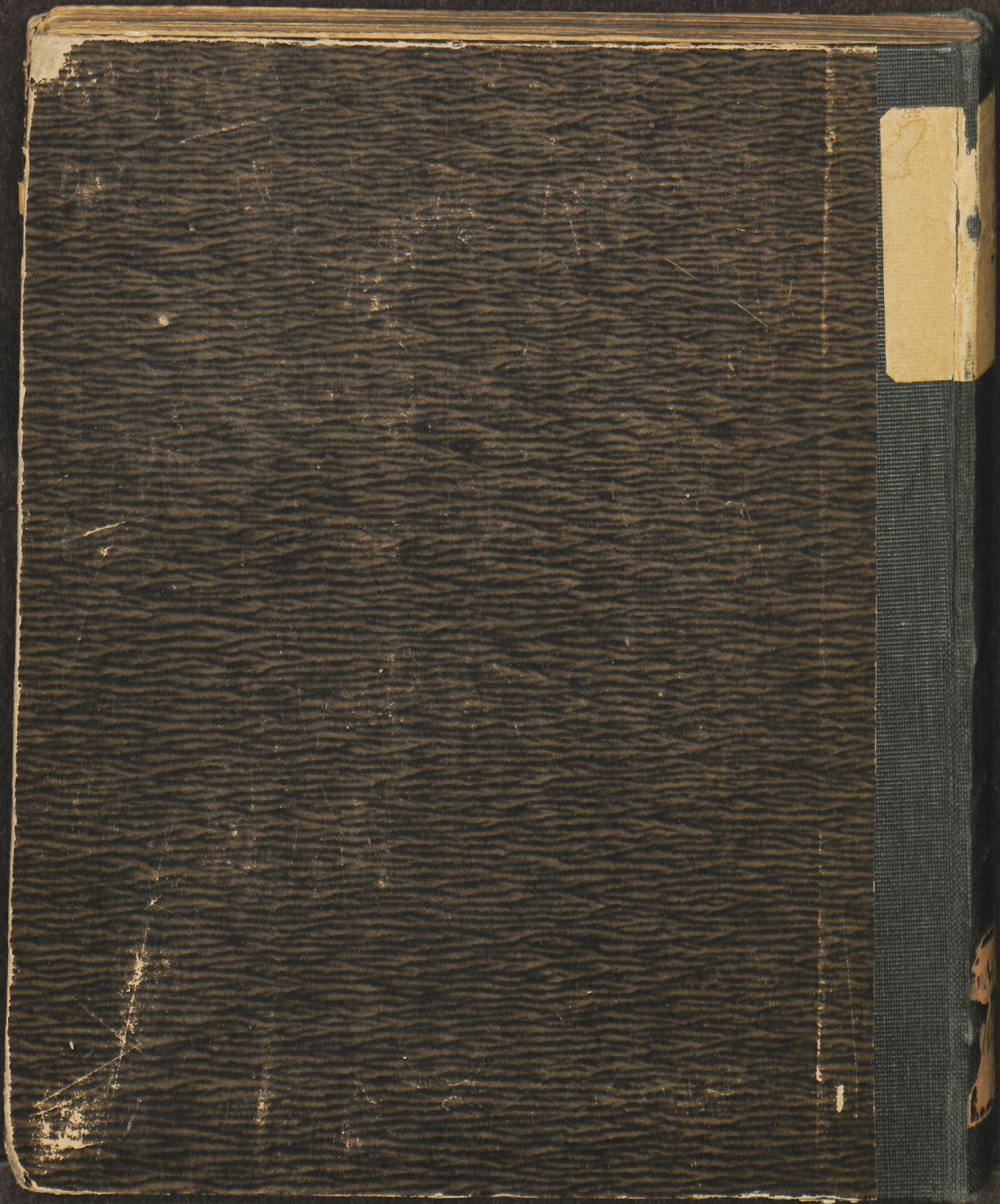
Domini S. S. S.

1610

27. 8. 58

Gebunden
bei
L. A. GARBE
Rostock
Breite-Str. 25.

ut transformationes in lupos vel similes effectus producant
lib. divinor II.

Unum nota, scilicet: Quæ divina vi præter naturæ
gicis lufibus toto genere sunt separanda, Item, Quæ miraculo fi
surre modum non sunt iudicanda. Confer Jac. Marr. ex. meta

Tandem statuis cum Bierm. th. 41. de λυκαγ
libus μαεμορφώσσι tam multum celebratis, dominari in
sevitiam Diaboli, qui impios quidem omnes ad dissolutam
quorum animos per vim tenet (inprimis quos beneficio, poti
rationis mutue sibi familiariter devinxit) eos ad facinora
sed & beluino appetitu terriora impellit. Talem immutari
Sarmatiæ provinciis (de quibus magna λυκαγθεωπιων
vare licet, non figuram aut formam sed appetitum humanum
fer huc Arist. 7. Eth. c. 1. & 6. Item sententiam quorum
qui λυκαγθεωπιων habent loco alicujus affectionis, eamq;
depravate phantasiæ seu imaginationis, cuius rei exempla
Lemnius in lib. de humoribus.

Reliqua, quæ de magicis rerum conversionibus circumse
quam visa esse, aut si qua visa sunt, non rem videndam sed o
scino fuisse oblesum; aut si inviolatus perstiterit oculus, rem
fuisse subductam, aliamq; illius in locum substitutam planè as

Nam (ut hoc breviter saltè ex Vairo lib. de fasci
Dæmon mille artifex, divinâ potissimum si gaudeat permis
neri egregiè imponere, vel 1. sensuum vires obnubilando, n
suum objectum est, pertringant, vel 2. objectum ipsum occ
aliud ostendendo, vel 3. oculorum humores corrumpendo,
pian, quam est, vel 4. aerem intermedium condensando, is
gestit exhibere, assimilando, Exempla ubiq; sunt obvia.
August. de civ. Dei l. 18. c. 18. Luth. in expof. Decal. t
l. 3. c. 10. l. 4. c. 22. seq. Godelm. l. 2. c. 3. p. 24. Horst.
quæst. 9. Casman part. 2. angel. p. 531. Egregium aute
plum vide apud Georg. Sabinum. l. 7. metam Ovid.

Questio VIII.

An Dæmones verè cum Magis congregiantur
num veram queant procreare soboles

Et hoc persuasum est multis. Patent enim Maga

B 3

